

som imellem 2den og 3die Behandling have fundet Sted imellem et Underudvalg og nogle af Ministrene, er der vel hentydet paa, at muligt enkelte Gjenstande saanedes; men jeg troer dog, at den Mening blev anerkendt, at de Indvendinger, som saaledes vare fremsatte, ikke vare ganske begrundede, idet nemlig de Gjenstande, som bleve nævnte af Underudvalget, og om hvilke Ministrene ogsaa antog, at de maatte henregnes til de særlige, vare indbefattede under saadanne Gjenstande, som allerede vare nævnte i almindelige Udtryk. Naar man altsaa holder sig til den positive Form, saa vil det sees, at det kun er et enkelt Punct, hvorom der har været Tvivl, nemlig, om man skulde henregne til Fællesgjenstande Lovgivningen for Udskrivnings- og Indquarteringsvæsenet, eller om man ogsaa skulde behandle denne Lovgivningsgjenstand som en særlig, i Forbindelse med Bestyrelsen af de nævnte Anliggender. Foruden hvad jeg saaledes i Almindelighed har tilladt mig at bemærke med Hensyn til den positive Form, skal jeg dog endnu tilføie, at man maatte have flere og væsentlige Betænkkeligheder, hvad nogle af de Gjenstande angaaer, som angives i det Udkast, der opregner de Gjenstande, som skulle være fælles. Det sees jo med Lethed, at man kan angive Gjenstandene saaledes, at man blot ved at betegne dem, tillige har antydet eller endog ganske bestemt foreskrevet det væsentligste Indhold af Fællesforsatningen, og man skulde dog, troer jeg, gaae ud derfra, at dette ikke skal vedtages nu i § 2, men at det, som skal bestemmes med Hensyn til Fællesforsatningen, skal afgjøres under § 5. Disse enkelte Grindringer, som man havde med Hensyn til nogle af de omhandlede Gjenstande, ere allerede blevne fremførte i Forhandlingerne med Udvalget.

Jeg skal dernæst med et Par Ord søge at begrunde det Gyldningsforslag, som man har tilladt sig at stille til det af Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) fremsatte Forslag til en ny § 2, hvilket Forslag af den ærede Rigsdagsmand gaaer ud paa, at denne Paragraph skulde beholde den positive Form, som Regjeringen ansaae for at være den rigtige, og som ogsaa var be-

nyttet i det Thinget forelagte Grundlovsudkast. Det er jo noksom erkendt, at Krigsvæsenet maa henhøre til de fælles Gjenstande. Hvorledes man nu videre skal begrænse Sagen, naar der spørges om, hvilke Krigsvæsenet vedkommende Bestemmelser der skulle indbefattes under det almindelige Udtryk, saa kan der vel i visse Henseender opstaae Tvivl, og navnlig er der da blevet Spørgsmaal om, hvorvidt Udskrivningen til Hæren og Flaaden, og i Forbindelse dermed ogsaa Hesteudredningen og Indquartereringsvæsenet skal henregnes til Fællesgjenstandene eller til de særlige. Man har paa den ene Side troet, at det kunde have Interesse for de enkelte Landsdele, at Bestyrelsen af disse Anliggender blev et særligt Anliggende, da disse Anliggender gribe ind i de borgerlige Forhold, og det derfor maatte være af sær Vigtighed, at de Ministre, som forestaae Ministerierne for de enkelte Landsdele, havde denne Bestyrelse. Derimod har man paa den anden Side antaget, at det vil være af særdeles Vigtighed, for at Enheden i Krigsvæsenet kan bevares, at Lovgivningen om Udskrivningen og Indquarteringsvæsenet blev en Fællesgjenstand. Disse Lovgivninger ere for Tiden vel ikke fælles; men dog i deres væsentligste Bestemmelser overensstemmende. Almindelig Vernepligt er nu indført i alle Landsdele, og ogsaa Indquarteringsvæsenet er i de forskellige Landsdele ordnet ved Love, som i det Væsentlige ere af samme Indhold. Uagtet saaledes disse Lovgivninger i det Væsentlige ere overensstemmende, har man dog under deres Udøvelse følt enkelte Ulemper af de Forskjelligheder, som desuagtet have været tilstede, og det vil ikke letteltigen kunne undgaaes. Som et Exempel derpaa har jeg allerede i Udvalget bemærket den forskjellige Maade, hvorpaa Lægsdrullealderen har været at beregne i Kongeriget og i Hertugdømmerne, hvilken Forskel forøvrigt nu senere er falden bort. Men i det Hele taget vil det vist ikke være ønskeligt, hvis Armeen blev sammensat paa en saadan Maade, at de forskellige Værnepligtige vare forskellige Vilkaar undergivne. Krigsbestyrelsen vilde have Bæmskelighed ved at opretholde den Disciplin, som bør findes i